

ESPECIAL BLOC

ÀLBUM

LA MEMÒRIA DEL 6 DE MAIG

MATÍ

DEL CLAUSTRE DE LA UNIVERSITAT...

La Universitat de València acollia diferents representants de confessions religioses unides en la voluntat fraterna de rebutjar les ideologies que provocaren les mortandats de la Segona Guerra Mundial (dalt, dreta, i baix, esquerra).

...A LA PLAÇA DE BOUS

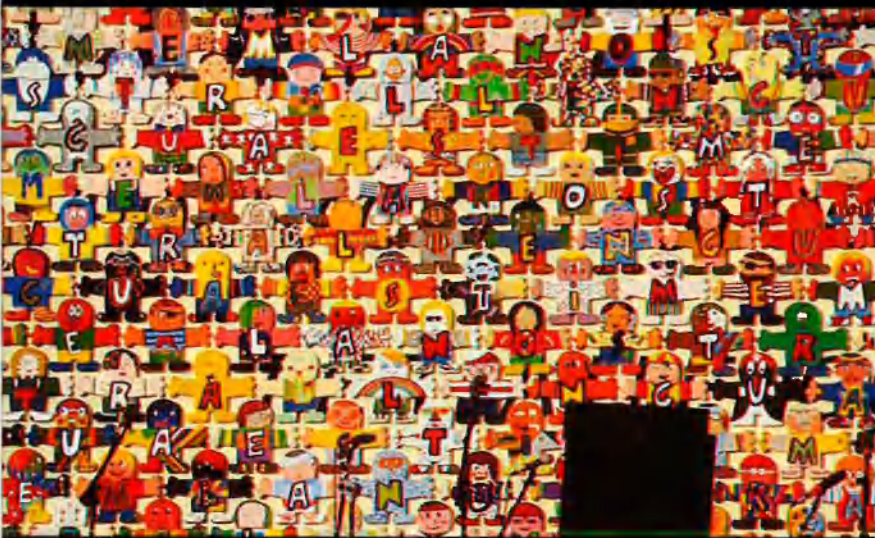
L'inefable i incommensurable Carles Santos, Marina Rossell, emocionada com Lluís Llach. Hi posaren la veu. Els pares del jove Guillem Agulló hi posaren la voluntat ferma. I el públic congregat, hi posava la memòria i l'homenatge a un ciutadà d'excepció robat a la vida per mans brutes.

DE L'ALBEREDA A LA PLAÇA

Una senyera de 25 metres per 15 alenava a les espalles d'Al Tall, mentre al seu davant s'aplegava un mosaic de pancartes i valencians protagonistes de la darrera guerra mundial. A l'Albereda, l'extraordinari muntatge de Xavier Mariscal anava prenent vida.

DEL MARISCALET AL 'BELLA CIAO'
Xavier Mariscal, un xiquet més entre els milers de xiquets aplegats per la Federació d'Escoles Valencianes. A la plaça de Bous, un cor empenia el "Bella Ciao" dels partisans. Baix, el minut de silenci per les víctimes del feixisme.

VESPRADA DES D'UN BALCÓ DE VALÈNCIA

El dia 6 de maig no vaig anar a la manifestació. No hi vaig desfil·lar, vull dir. Vaig decidir, posat que eixia d'un momentani trastorn de salut, veure-la des del balcó. Un balcó situat quasi a mitjan recorregut del carrer de Colom, en un tercer pis, amb una vista magnífica que abraçava des del carrer de Russafa fins la plaça de la Porta de

la Mar. A tres quarts de quatre ja hi era. S'observava una animació diferent de la d'altres dissabtes. Al flux de gent que hi circula atreta pels grans magatzems i la zona comercial que els envoltava s'afegien grups i famílies amb banderes i distintius enganxats a la roba. Era evident que es tractava de manifestants que acudien al punt de concentració. Aquesta antiga ronda de la ciutat, que sempre parla valencià a causa de la presència constant de valencians procedents de les comarques, aquesta vesprada càlida i lluminosa de maig respirava més en valencià que mai. La naturalitat d'altres dies havia esdevingut voluntat.

Cap a les cinc i mitja començaren a sentir-se els timbals i la música de vent que precedien la manifestació. Una gran idea dels organitzadors, la d'encapçalar-la amb música, el batec de la terra. Un èxit. La gent eixia als balcons i terrasses dels pisos alts; els primers són ocupats per oficines tancades dis-

TOTS ELS COLORS DEL PAÍS

La paradoxa: la gran estructura d'un esdeveniment acuradament estudiat com la manifestació del 6 de maig demostrava la seua flexibilitat amollant-se a la creativitat dels participants, que imprimiren un caràcter de gran vistositat. Fins i tot els participants més coneguts hi afegiren la seua imaginació.

sabte. prompte van aparèixer els músics obrint el pas pel cap del carrer. La manifestació avançava magnífica, a pas de marxa solemne, omplint l'ampla via, l'antiga ronda, de gom a gom. La pancarta d'Acció Cultural del País Valencià, que havia congriat aquella gentada, "Guanyem el Futur", arribava a la cruïlla del carrer de Pasqual i Genís. Pocs metres després, la que recordava la valencianitat d'Alacant, "Alacant és important". La música em va abraonar i vaig sentir un nus a la gola. Aquella era la meua gent, aquell era el meu poble, aquella era la meua lluita. Els qui portaven la primera pancarta em reconegueren. Eren amics de molts anys. Don Enric Valor, radiant i venerable, em va saludar amb la mà. Vaig arrencar a aplaudir i a fer el signe de la victòria amb les dues mans. Molta gent que seguia al darrere, amics i companys de tants anys d'esforç per recuperar la dignitat nacional, esclataren en un aplaudiment tancat. Vaig sentir que em queien les llàgrimes. Continuava passant molta gent. Pobles, comarques,

L'AVANTGUARDA

Manifestants de totes les edats, de totes les generacions, i un 6 de maig que enllaça aquells valencians que iniciaren la transició dins un procés de recuperació nacional, amb la fornada de més nova saba del país.

(En les imatges de la base de la pàgina, d'esquerra a dreta, Joan Genovés, Andreu Alfaro i Ramon Lapiedra.)

DE VALÈNCIA, AL MÓN

Les reivindicacions pel País Valencià anaven unides indistriablement a les exigències d'aquestes mateixes llibertats, d'altra banda completament universals, a tots els països del món.

sindicats, col·lectius, partits polítics... tots en bloc, en desfílada densa i compacta de quasi hora i mitja de rellotge. I crits, consignes, cançons... I alegria. Molta alegria. gent de tota edat i condició. Moltíssima joventut amb banderes. Les banderes de la glòria i de la desfeta del nostre poble. Les del passat i les del futur. Les quatre barres de sempre en totes les variacions possibles. Fins i tot la senyera de la ciutat de València, tan sovint violada pels qui diuen defensar-la, hi era present portada pel partit polític que tancava la manifestació. Va desfilar respectada i acompanyada per centenars de senyeres del país, senyeres reials d'aquelles que Jaume I va plantar sobre els murs de la ciutat l'any gloriós de 1238.

Després han vingut les manipulacions. Les xifres ridícules. Les interpretacions de l'odi. El verí vessat a dolls des de pàgines infectes i ondes mesquines. Com sempre, negant un futur al nostre poble. Què hi farem! Més manifestacions, més demostracions? No caldrà. Perquè seria inútil i perquè, com va dir Alexandre VI de Borja, el temps serà mestre. La història els jutjarà. Els enemics i els falsos

IMPACTE SONOR, IMPACTE VISUAL

La capçalera de la manifestació del 6 de maig la formaven un estol de músics comandats sota la batuta de Carles Santos i els acords efectius de les marxes de moros i cristians.

Alhora, onades de senyeres suraven sobre un oceà humà.

amics del País Valencià. A tots. Nosaltres, els valencians, sabem que ningú no ens regalarà res i que allò que volem, ens caldrà guanyar-nos-ho amb esforç i contra tots ells. Vénen temps difícils, diuen. Fa segles que són difícils per als valencians. I encara vivim.

Ara de bell nou el nacionalisme espanyol intenta dividir-nos, per tal d'esquarterar-nos definitivament amb la collonada del catalanisme. Cal dir-ho amb veu alta i sempre: CATALANISME ÉS VALENCIANISME, perquè *valencianismo* és castellanisme. I punt. La importància de la nostra acció, feta Bloc de Progrés Jaume I, ens la dona la reacció que desperta. Trenquem d'una vegada la terrorífica, des del punt de vista nacional, dinàmica que ens porta a l'atzucac acció-reacció-confusió. Nosaltres, la gent que hi va anar o que va vibrar des de les seues cases amb la manifestació, tenim una solució: treballar cada dia de la nostra vida pel nostre país i la nostra llengua, per la nostra manera d'entendre el món, ni surestina ni levantina. Tota la resta són banalitats.

Toni Mestre

EN SOM MÉS DELS QUE ELLS PENSAVEN

Pere Miquel Campos rebé a l'Albereda una manifestació que ja era un èxit. Parafrasejant la lletra d'una cançó de Raimon, afirmava que "en som molts més dels que ells pensaven". Un silenci emocionat li contestava que també més dels que pensàvem nosaltres.

NIT

DE CAP A CAP

Les veus de Marina Rossell, Maria del Mar Bonet i Lluís Llach donaren pas a l'espera perquè vinguera la nit fosca, el marc natural per un espectacle com el de 'Veles e Vents' de Xarxa Teatre.

MOMENTS

Joan Francesc Mira i Eliseu Climent (dalt): l'alegria quan l'èxit ja és assegurat.

Baix, una de les moltes imatges que varen restar gravades en els ulls dels milers d'assistents. Després de la il·lusió, l'estètica de les arts.

'VELES E VENTS'

Tres vistes de l'estrena mundial d'un espectacle creat per Xarxa Teatre per a la inauguració de l'Eurotúnel del Canal de la Mànega.

NO OBLIDAREM MAI

No oblidarem mai que hi ha hagut moments terribles en la història de la humanitat.

No oblidarem mai les nostres responsabilitats ni els compromisos que hem adquirit amb la nostra gent.

No oblidarem mai el proppassat 6 de maig, a València.

La llum de 'Veles e Vents', el foc de 'Veles e Vents': l'auguri d'un Bloc Jaume I indeturable i etern, com l'estima a la terra i a la llibertat.